

Sygn. akt II K 850/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w G. Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

po rozpoznaniu sprawy z oskarżenia (...) w T.

w dniach 30.01.2018 r., 13.03.2018 r., 20.04.2018 r., 3.07.2018 r., 11.07.2018 r.

przeciwko:

J. P. (1) – c. J. i E. z domu W., ur. (...) w Ś., zam. (...)-(...) G. ul. (...), PESEL (...), niekaranej sądownie;

oskarżonej o to, że

1) w miesiącach od stycznia do grudnia 2008 roku, w G., w złożonych do Urzędu Skarbowego w G. deklaracjach VAT-7 za miesiące od stycznia do grudnia 2008 roku firmy (...) z siedzibą w G., przy ul. (...) podała nieprawdę zawiązując podatek naliczony do odliczenia o łączną kwotę 256.351,- zł, narażając w ten sposób podatek od towarów i usług na uszczuplenie w łącznej kwocie 240.049,- zł,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

2) w okresie od 20.04.2012 roku do 03.07.2013 roku w G., wbrew obowiązкови wynikającemu z: ustawy z dnia 29.08.1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 roku, poz. 749 ze zm.), ustawy z dnia 11.03.2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 roku Nr 177, poz. 1054 z późn. zm.) nie przechowywała księgi w postaci podatkowej księgi przychodów i rozchodów oraz rejestrów zakupów i sprzedaży VAT za 2008 rok dot. firmy (...) w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej, tj. w G., przy ul. (...),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 60 § 2 kks

3) w okresie od 20.04.2012 roku do 03.07.2013 roku w G., wbrew obowiązкови wynikającemu z: ustawy z dnia 29.08.1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 roku, poz. 749 ze zm.), ustawy z dnia 11.03.2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 roku Nr 177, poz. 1054 z późn. zm.) nie przechowywała wystawionych faktur sprzedaży VAT za 2008 rok oraz otrzymanych faktur zakupu VAT za 2008 rok dot. firmy (...)

J. S. w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej, tj. w G., przy ul. (...),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 62 § 3 kks

o r z e k ł:

I. Oskarżoną **J. P. (1)** uznaje za winną czynu zarzucanego jej w punkcie 1 aktu oskarżenia, to jest przestępstwa skarbowego z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

i za to na mocy tego przepisu wymierza jej karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 70 zł. (siedemdziesięciu złotych).

II. Oskarżoną **J. P. (1)** uznaje za winną czynu zarzucanego jej w punkcie 2 aktu oskarżenia, to jest przestępstwa skarbowego z art. 60§2 kks i za to na mocy tego przepisu wymierza jej karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 70 zł. (siedemdziesięciu złotych).

III. Oskarżoną **J. P. (1)** uznaje za winną czynu zarzucanego jej w punkcie 3 aktu oskarżenia, to jest przestępstwa skarbowego z art. 62 § 3 kks i za to na mocy tego przepisu wymierza jej karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 70 zł. (siedemdziesięciu złotych)

IV. Na podstawie art. 39 § 1 kks w miejsce orzeczonych w punktach I, II i III wyroku kar grzywny wymierza oskarżonej karę łączną grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 70 zł (siedemdziesięciu złotych).

V. Zwalnia oskarżoną od obowiązku uiszczenia opłaty, a powstałymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

II K 850/17

UZASADNIENIE

Oskarżona J. P. (1) nie była dotychczas karana sędownie.

dowód: karta karna k-155 akt (...)

Oskarżona J. P. (1) prowadziła w G. działalność gospodarczą przy ul. (...) pod nazwą (...). W związku z tą działalnością składała do Urzędu Skarbowego w G. deklaracje dla podatku od towarów i usług (...) -7. Decyzją z 20 kwietnia 2012r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w B. wszczął wobec oskarżonej postępowanie kontrolne w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości odliczania i wypłacania podatku od towarów i usług od stycznia do grudnia 2008r. W toku tego postępowania ustalono, że oskarżona nie zatrudniała żadnych pracowników, nie posiadała środków trwałych jak środki transportu, urządzeń rozładunkowych, maszyn. Oskarżona sama też prowadziła księgowość i składała deklaracje VAT-7 do Urzędu Skarbowego w G.. Ostatecznie stwierdzono w toku tego postępowania, że w deklaracjach VAT za okres od stycznia do grudnia 2008r. oskarżona podała nieprawdę zawiązując podatek naliczonych do odliczenia na łączną kwotę 256.351 zł narażając w ten sposób podatek od towarów i usług na uszczuplenie w łącznej kwocie 240.049 zł.

Oskarżona nie posiadała również w czasie kontroli tj. w okresie od 20 kwietnia 2012r. do 3 lipca 2013r. księgi w postaci podatkowej księgi przychodów i rozchodów oraz rejestru zakupów i sprzedaży VAT za 2008r. oraz otrzymanych i wystawionych faktur VAT w tym okresie.

Wysokość zobowiązania podatkowego oskarżonej została określona decyzją Dyrektora Izby Skarbowej w B. z 19 września 2014r., którą to oskarżona zaskarżyła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w B.. Wyrokiem z 4 lutego 2015r. Sąd oddalił skargę oskarżonej od tej decyzji. Od wyroku tego oskarżona złożyła kasację, którą Naczelny Sąd Administracyjny 27 kwietnia 2017r. oddalił.

dowód: decyzja z 19 września 2014r. k-135-140, wyrok z 4 czerwca 2015r. k-142-149, wyrok NSA z 17 czerwca 2014r. k-150-154, zeznania W. D. k-147.

Oskarżona nie przyznała się do winy i odmówiła składania wyjaśnień.

dowód: wyjaśnienia oskarżonej k-99, k-188v.

Z wniosków dowodowych składanych przez obrońcę oskarżonej zdaje się wynikać, że przedmiotowe faktury VAT i księgi podatkowe zostały zabrane i utracone przez funkcjonariuszy (...), którzy dokonywali czynności u J. P. (2).

dowód: pismo procesowe z załącznikami k.201-239 akt.

Zdaniem Sądu wyjaśnieniom oskarżonej nie można dać wiary bowiem są nielogiczne, niespójne i sprzeczne z zebrany materiałem dowodowym. Oskarżona zaprzecza stawianym zarzutom nie przedstawiając w swojej sprawie żadnych wyjaśnień. Tymczasem

z przytaczanych decyzji Urzędu Kontroli Skarbowej, wyroków WSA, NSA i zeznań W. D. (2) wprost wynika, że oskarżona nie posiadała ani faktur VAT, ani ksiąg podatkowych za okres objęty kontrolą. Nie potrafiła też odtworzyć nazw podmiotów gospodarczych z którymi współpracowała co świadczy o tym, że takich podmiotów nie było.

Sugestie obrony, że dokumentacja podatkowa oskarżonej została zajęta i utracona przez (...) nie znajduje potwierdzenia w zebranych dowodach. Już z zeznań S. O. wynika, że (...) zabierało dokumenty znajdujące się w segregatorach na lata 2009-2011, a nie 2008. Obszerna odpowiedź w tej sprawie została złożona przez CBS w piśmie z 13 czerwca 2016r.

dowód: k-236-237 akt.

Innymi słowy akcentowanie tego wątku postępowania stanowi przyjętą linię obrony zmierzającą do przedłużania postępowania i uchylania się od odpowiedzialności. Wniosek ten wydaje się tym bardziej zasadny, że jedna z faktur przedłożonych przez oskarżoną w toku postępowania dotyczy zakupu etui na aparat fotograficzny, a więc rzecz zbędną do prowadzenia działalności gospodarczej.

dowód: k-90 akt.

Sąd dał wiarę zeznaniom W. D. (2) bowiem są logiczne, spójne i przekonujące. Znajdują te zeznania swoje oparcie w podjętych decyzjach podatkowych i orzeczeniach sądowych. Podobnie Sąd ocenił zeznania S. O., które wpisują się w przyjęty stan faktyczny. Sąd pominął zeznania M. N. albowiem nie wnoszą nic istotnego do sprawy. W tym stanie rzeczy wina oskarżonej nie budzi wątpliwości.

Przestępstwo z art. 56 § 1 kks popełnia podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie. Czynu określonego

w art. 60 § 2 kks dopuszcza się podatnik, który nie przechowuje księgi określonej w art. 53 § 2 kks. Natomiast przestępstwo z art. 62 § 3 kks polega na nieprzechowywaniu wystawionych lub otrzymanych faktur lub rachunku, bądź zakupu towarów.

Oskarżona naruszyła w/w przepisy albowiem w miesiącach od stycznia do grudnia 2008 roku, w G., w złożonych do Urzędu Skarbowego w G. deklaracjach VAT-7 za miesiące od stycznia do grudnia 2008 roku firmy (...) z siedzibą w G., przy ul. (...) podała nieprawdę zawyżając podatek naliczony do odliczenia o łączną kwotę 256.351,- zł, narażając w ten sposób podatek od towarów i usług na uszczuplenie w łącznej kwocie 240.049,- zł. Ponadto w okresie od 20.04.2012 roku do 03.07.2013 roku w G., wbrew obowiązkowi wynikającemu z: ustawy z dnia 29.08.1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 roku, poz. 749 ze zm.), ustawy z dnia 11.03.2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 roku Nr 177, poz. 1054 z późn. zm.) nie przechowywała księgi w postaci podatkowej księgi przychodów i rozchodów oraz rejestrów zakupów i sprzedaży VAT za 2008 rok dot. firmy (...)

w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej, tj. w G., przy ul. (...) oraz w okresie od 20.04.2012 roku do 03.07.2013 roku w G., wbrew obowiązkowi wynikającemu z: ustawy z dnia 29.08.1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 roku, poz. 749 ze zm.), ustawy z dnia 11.03.2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 roku Nr 177, poz. 1054 z późn. zm.) nie przechowywała wystawionych faktur sprzedaży VAT za 2008 rok oraz otrzymanych faktur zakupu VAT za 2008 rok dot. firmy (...)

J. S. w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej, tj. w G., przy

ul. (...).

Za to Sąd wymierzył jej odpowiednio kary grzywny w wysokości 100 i 40 stawek dziennych (pkt I – III wyroku). Na mocy art. 39 § 1 kks orzeczono karę łączną grzywny

w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 70 zł.

Przy wymiarze kar jednostkowych jak i kary łącznej grzywny Sąd miał na względzie jako okoliczności obciążające wysokość podatku narażonego na uszczuplenie oraz działanie

z niskiej pobudki tj. chęci osiągnięcia korzyści majątkowej. Jako okoliczności łagodzące

Sąd uznał uprzednią niekaralność oskarżonej, jej obecną sytuację materialną i stan zdrowia.